

3 iulie – 9 iulie

## Neliniștiți și răzvrățiți

**Textul de memorat:** „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Corinteni 10:11)

De-a lungul secolelor, mulți oameni au semnalat un comportament ciudat, neliniștit, la câini și la alte animale domestice înaintea unor cutremure majore.

În prezent, oamenii de știință au stabilit că animalele sunt în stare să detecteze prima dintre undele seismice ale unui cutremur - unda de presiune, care ajunge înaintea undei secundare, de cutremur. Probabil acest lucru explică motivul pentru care s-a raportat că animalele manifestă confuzie și agitație chiar înainte ca pământul să înceapă să se zguduie. Unele animale, precum elefanții, pot percepe unde sonore de frecvență joasă și vibrații ale unui preșoc sau cutremur care are loc înaintea unui cutremur de magnitudine mai mare, pe care oamenii nu le pot sesiza deloc.

Cu câteva minute înainte ca seismul cu magnitudine 5,8 să lovească zona Washington, D.C., pe 23 august 2011, unele animale de la Grădina Zoologică Smithsonian au început să se comporte ciudat. Printre ele s-au numărat lemuri, care au început să scoată țipete puternice cu aproape cincisprezece minute înainte ca pământul să înceapă să tremure.

În studiul din săptămâna aceasta vom analiza unele exemple de neliniște umană ciudată, cauzată nu de dezastră naturale iminente, precum cutremurele, ci, mai degrabă, de starea de păcat intrinsecă a ființelor umane căzute - oameni care și-au găsit odihna în ceea ce Hristos le oferă tuturor celor care vin la El în credință și în ascultare.

### Duminică, 4 iulie – Neliniște în pustie

Copiii lui Israel trebuie să se fi simțit neliniștiți și nefericiți când au plecat de la Sinai, pe drumul spre Canaan. Trecuse mai mult de un an de când părăsiseră Egiptul (Numeri 1:1). Erau gata să intre în Țara Promisă. Fuseseră numărați și organizați. Fuseseră martori la manifestările incredibile ale favorii divine și la semnele evidente ale prezenței lui Dumnezeu. Și, cu toate acestea, primul loc în care au ajuns după ce au plecat de la Sinai îi găsește văitându-se.

#### 1. De ce se văitau israeliții? Numeri 11:1-15

Israelii poșteau după carnea, castraveții, pepenii, prajii, ceapa și usturoiul din Egipt. „Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praji, de ceapă și de usturoi. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd nimic decât mana aceasta” (Numeri 11:4-6). Ei trebuie să fi avut grave probleme și cu memoria selectivă, când și-au amintit de hrană, dar au uitat de robie și de suferința îngrozitoare (compară cu Exodul 1).

Ei se hrăniseră cu mana lui Dumnezeu pentru mai mult de un an; și totuși, nu aveau liniște și doreau altceva. Până și Moise a fost afectat. Să încerci să conduci un grup de oameni agitați nu este ușor. Dar Moise știa la cine să apeleze: „Pentru ce mârșăiești Tu pe robul Tău și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg?” (Numeri 11:11).

#### 2. Care este răspunsul lui Dumnezeu la aceste plângeri? Numeri 11:16-33

Dumnezeu nu este surd la nevoile noastre atunci când ne simțim agitați, fără liniște. În cazul copiilor lui Israel, El le-a dat prepelițe să-și satisfacă pofta după carne. Dar, de fapt, nu carnea era ceea ce poporul își dorea. Când suntem nefericiți, neliniștiți și mânioși, motivul pentru care suntem supărați este, de cele mai multe ori, doar factorul declanșator, și nu cauza conflictului. Ne luptăm pentru că este ceva în neregulă mai în profunzime, care afectează relațiile noastre de bază. Poporul Israel s-a răzvrătit împotriva conducerii lui Dumnezeu, ceva la care toți trebuie să fim atenți, indiferent de situația și de contextul în care ne găsim, deoarece este mai ușor să ajungem aici decât am gândi.

***De ce este atât de ușor să ne amintim de trecut ca fiind mai bun decât a fost în realitate?***

## **Luni, 5 iulie – Nemulțumirea este contagioasă**

### **3. De ce erau supărați Maria și Aaron? Numeri 12:1-3**

În aparență, Maria și Aaron erau nemulțumiți de soția cușită a lui Moise. Sefora era o străină, fiind originară din Madian (vezi Exodul 3:1). Până și în rândul „elitei” lui Israel decăderea naturii umane iese la iveală.

Cu toate acestea, textul biblic arată clar că acesta era un pretext. Principalul motiv al nemulțumirii lor este legat de darul profetic. În capitolul precedent, Dumnezeu îi spusese lui Moise să desemneze șaptezeci de bătrâni din Israel care să-l ajute să ducă povara administrativă a conducerii (Numeri 11:16,17,24,25). Aaron și Maria aveau și ei roluri-cheie în conducere (Exodul 4:13-15; Mica 6:4), dar acum se simțeau amenințați de noua evoluție din cadrul administrației și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” (Numeri 12:2).

### **4. Cum a răspuns Dumnezeu la această nemulțumire? De ce crezi că a făcut-o atât de tranșant? Numeri 12:4-13**

Răspunsul lui Dumnezeu este imediat și nu lasă loc de interpretare. Darul profetic nu este o armă folosită pentru a exercita mai multă putere. Moise era cât se poate de potrivit pentru poziția de conducător deoarece înțelesese cât de dependent era de Dumnezeu.

Faptul că Maria este menționată înaintea lui Aaron în versetul 1 sugerează că ea ar fi putut fi instigatorul atacului asupra lui Moise. La momentul acela, Aaron slujea deja ca mare-preot al lui Israel. Dacă ar fi fost lovit cu lepră, nu ar mai fi putut intra în Cortul Întâlnirii ca să slujească în favoarea poporului. Pedepsirea Mariei cu o lepră temporară transmite fără echivoc dezaprobarea lui Dumnezeu față de amândoi și ajută la schimbarea de atitudine de care această familie avea nevoie. Pledoaria lui Aaron pentru ea confirmă că și el era implicat (Numeri 12:11), iar acum, în loc de critică și de nemulțumire, îl vedem pe Aaron pledând pentru Maria și pe Moise, mijlocind pentru ea (Numeri 12:11-13). Aceasta este atitudinea pe care Dumnezeu vrea să o vadă la poporul Său. El aude și o vindecă pe Maria.

***Deși este întotdeauna ușor să critici conducerea bisericii la orice nivel, cu cât mai bună ar fi viața noastră spirituală și de biserică dacă, în loc să ne plângem, am mijloci pentru liderii noștri chiar și atunci când nu suntem de acord cu ei?***

## **Marti, 6 iulie – Neliniștea duce la răzvrătire**

Relatarea biblică începe într-un mod pozitiv. În sfârșit, israeliții au ajuns la hotarele Canaanului și douăsprezece iscoade sunt trimise să cerceteze țara. Raportul lor este extraordinar.

### **5. Citește raportul iscoadelor în Numeri 13:27-33. În ce punct așteptările israeliților au fost spulberate?**

În ciuda intervenției lui Caleb, glasurile celor neîncredători și ale scepticilor predomină. Poporul Israel nu pornește să cucerească ceea ce Dumnezeu îi promisese. Cu inima neliniștită și cuprinsă de îndoială, ei aleg să murmure, în loc să mășăluiască și să scoată strigăte de biruință.

Când inima ne este agitată, ne este greu să înaintăm prin credință. Totuși, neliniștea nu ne afectează doar emoțiile. Oamenii de știință spun că există o relație directă cauză-efect între liniștea sau odihna insuficientă (inclusiv lipsa somnului) și alegerile greșite, ceea ce duce la obezitate, la adicții, la mai multă neliniște și la nefericire.

## 6. Ce s-a întâmplat după aceea? Numeri 14:1-10

Lucrurile au mers din rău în mai rău. Rugămintea disperată a lui Caleb: „Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului” (Numeri 14:9) nu a fost luată în seamă și întreaga adunare s-a pregătit să îi omoare cu pietre pe liderii ei. *Neliniștea duce la răzvrătire și răzvrătirea duce, în cele din urmă, la moarte.*

„Iscoadele necredincioase îi învinuiau în gura mare pe Caleb și pe Iosua și cineva a strigat că trebuie să fie omorâți cu pietre. Gloata nebună a pus mâna pe pietre cu care să-i omoare pe bărbații aceștia credincioși. S-au aruncat asupra lor cu țipete de nebunie, când, deodată, pietrele le-au căzut din mâini. Au amuțit și au început să tremure de spaimă. Dumnezeu intervenise pentru a opri planurile lor ucigăse. Slava prezenței Sale, asemenea unei flăcări arzătoare, a luminat Cortul Întâlnirii. Tot poporul a văzut semnul acesta de la Domnul. Cineva mai puternic decât ei Se descoperea și nimeni n-a îndrăznit să se mai împotrivescă. Iscoadele care aduseseră raportul rău se încovoieră lovite de groază și, abia suflând, își căutară drumul spre corturile lor.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 390

Dumnezeu a înțeles că, deși pietrele le erau destinate lui Moise, lui Caleb și lui Iosua, rebeliunea era, de fapt, îndreptată împotriva Lui.

## Miercuri, 7 iulie – Un mijlocitor

### 7. Ce ocazie i-a oferit Dumnezeu lui Moise în fața acestei răzvrătiri? Numeri 14:11,12

Dumnezeu S-a oferit să-i nimicească pe israeliți și să întemeieze o nouă națiune, cu Moise ca părinte al ei.

### 8. Cum a răspuns Moise la această rebeliune fățișă, îndreptată nu doar împotriva lui, ci și împotriva lui Dumnezeu? Numeri 14:13-19

Acesta este momentul în care îl putem vedea pe adevăratul om al lui Dumnezeu. Răspunsul lui Moise, înghețat în timp, Îl anticipează pe Mijlocitorul care, cu peste 1 400 de ani mai târziu, avea să Se roage pentru ucenicii Săi, în necazurile lor (Ioan 17). De fapt, mulți teologi și cercetători ai Bibliei au văzut în ceea ce a făcut Moise aici un exemplu a ceea ce Domnul Hristos face pentru noi. Vina lor, vina noastră, nu este nici măcar contestată. Și totuși, Moise pledează spunând: „«După mărimea îndurării Tale» (Numeri 14:19), Te rog să-i ierți pe acești oameni.” Și, ceea ce Dumnezeu a făcut atunci datorită mijlocirii lui Moise face pentru noi astăzi datorită lui Isus, în virtutea morții, a învierii și a mijlocirii Sale pentru noi.

Așadar, Moise stăruie: „Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici” (Numeri 14:19). Harul combate răzvrătirea și neliniștea în esența lor. Iertarea oferă noi începuturi.

Și totuși, sunt niște costuri. Harul nu poate fi niciodată ieftin. Deși sunt iertați, oamenii vor avea de înfruntat consecințele răzvrătirii lor și acea generație nu va intra în Țara Promisă (Numeri 14:20-23).

Da, Dumnezeu îi va susține pentru alți treizeci și opt de ani în pribegie. Îi va hrăni. Le va vorbi din Cortul Întâlnirii. Va fi alături de ei în pustie. Dar apoi, ei vor muri și o nouă generație va prelua ștafeta și va găsi odihnă în Țara Promisă.

Sună a judecată; și totuși este, realmente, har. Cum avea această generație să fie în stare să cucerească puternicele orașe-state ale Canaanului, dacă încă nu învățase să se încreadă în El? Cum aveau să fie israeliții o lumină pentru neamuri, când ei înșiși se poticneau în întuneric?

*Ce lecții dificile ai învățat despre consecințele păcatului iertat?*

## **Joi, 8 iulie – Credința în contrast cu încumetarea**

**9. Ce asemănări observi între peregrinările poporului Israel prin pustie și poporul lui Dumnezeu care trăiește chiar înainte de a doua venire a lui Isus? (Vezi 1 Corinteni 10:1-11.)**

De-a lungul istoriei, poporul lui Dumnezeu a pribegit prin pustie, în drumul lui către Țara Promisă. Pustia aceasta are multe fețe. Acum, ea poate fi o avalanșă media nesfârșită, cu bipurile constante ale mesajelor primite și cu strigătul nesfârșit al divertismentului. Pustia încearcă să ne vândă pornografia ca fiind dragoste și materialismul ca fiind răspunsul la problemele noastre: Dacă am fi puțin mai în formă, puțin mai tineri, puțin mai avuți, puțin mai arătoși - ni s-ar rezolva toate problemele.

Asemenea israeliților, și noi suntem neliniștiți în căutarea după pace și atât de des o căutăm în locurile greșite.

**10. Cum au reacționat israeliții față de judecata lui Dumnezeu? Numeri 14:39-45**

Reacția poporului față de judecata divină este tipică: „...Am păcătuit”, au spus ei. „Suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul” (Numeri 14:40).

Un angajament cu jumătate de inimă este ca un vaccin administrat necorespunzător - nu funcționează. Astăzi, medicii recomandă vaccinarea contra hepatitei B imediat după naștere, în primele douăzeci și patru de ore de viață. Este un început bun. Cu toate acestea, după prima doză, dacă nu există și primul sau al doilea rapel la timpul potrivit și cu doza potrivită, nu există nicio protecție împotriva hepatitei B.

Întorsătura adusă de răzvrătirea poporului Israel raportată în Numeri 14 a avut drept consecințe dezamăgirea și moartea. Israeliții au nesocotit noile îndrumări ale lui Dumnezeu și, cu încăpățănare, au lansat un atac asupra țării pe care voiau să o cucerească fără să aibă chivotul legământului sau conducerea lui Moise.

Încumetarea costă; încumetarea duce la moarte. Prea adesea, ea este generată de teamă. Pentru că ne este teamă de ceva, luăm decizii pe care mai târziu le regretăm.

***Gândește-te la un moment când ai acționat prin credință și la un moment când ai acționat din încumetare. Care a fost diferența crucială?***

## **Vineri, 9 iulie – Un gând de încheiere**

„Poruncindu-le să se retragă din țara vrăjmașilor lor, Dumnezeu a pus la probă aparenta lor supunere și s-a dovedit că nu era reală. Erau conștienți că au păcătuit mult prin faptul că îngăduiseră furiei să-i stăpânească și că încercaseră să ucidă iscoadele care îi îndemneau să asculte de Dumnezeu; dar au fost cuprinși de groază când și-au dat seama că făcuseră o greșeală teribilă, ale cărei consecințe aveau să se dovedească a fi dezastruoase pentru ei. Inima lor era neschimbată și n-aveau nevoie decât de un motiv care să le prilejuiască o izbucnire asemănătoare. Și se ivi când Moise, cu autoritatea dată de Dumnezeu, le porunci să se întoarcă în pustie.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 391

„Căci încumetarea este credința contrafăcută de Satana. Credința cere împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu și duce roade în ascultare. Încumetarea se întemeiază și ea pe făgăduințe, dar le folosește la fel ca Satana, pentru a scuza nelegiuirea. Credința i-ar fi făcut pe primii noștri părinți să se încreadă în iubirea lui Dumnezeu și să asculte de poruncile Lui. Încumetarea i-a făcut să calce Legea Lui, crezând că iubirea Lui cea mare îi va scăpa de urmările păcatului lor. Acea nu este credință, care cere favoarea Cerului, dar nu împlinește condițiile pe baza cărora urmează să se acorde harul. Adevărata credință se întemeiază pe făgăduințele și pe rânduielile Sfintei Scripturi.” - Idem, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 126

**STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE***

***Biblia: Luca 15-21***

1. Ce a spus Domnul să facem cu ajutorul bogățiilor nedrepte?
2. Ce făceau cei pentru care Domnul a spus special o pildă?
3. Cui i-a spus Domnul că nu a cunoscut vremea când a fost cercetată?
4. Cu ce anume a spus Domnul că ar putea să ni se îngreuneze inimile?

***Evanghelizare, Secțiunea 14, subcapitolul „Educația și pregătirea profesională”***

5. Care este marele obiectiv al educației?